

[Agerschou]

eller ej. Er det virkelig kristeligt folkepartis opfattelse, som er grundlæggende liberal, at enhver er sin egen lykkes smed, og hvis man bliver syg, er det, fordi man ikke har smedet godt nok? Er det den fremherskende menne-skeopfattelse hos kristeligt folkeparti?

(Kort bemærkning).

**Elisabeth Bruun Olsen (VS):**

Der findes jo en lov om erstatningsansvar. Man skulle næsten tro, at kristeligt folkeparti mente, at den lov også kunne bruges på den måde, at syge skulle betale til deres arbejdsgivere som kompensation for, at de blev syge. Jeg synes også, talen var bemærkelsesværdig.

Jeg tror, at de fleste lønmodtagere, for ikke at sige alle, udmærket er i stand til at tage vare på sig selv, tage et ansvar, vurdere og handle, men ens handlinger og vurderinger kan være aldrig så gode, aldrig så rigtige, det betyder ikke, at man ikke bliver syg, hvis man står i et ægpakkeri, hvor der er koldt og man får underlivsbetændelse. Man fritages ikke for at få blindtarmsbetændelse, fordi man kan handle selv.

(Kort bemærkning).

**Glønborg (KrF):**

Jeg minder om, at udgangspunktet for mine overvejelser var glæde over det udmærkede princip, vi i har i Danmark, at vi hjælper hinanden, når nød rammer én, og det vil jeg gerne have at man holder helt fast ved.

Det glæder mig, at hr. Erik B. Smith tilsyneladende var villig til at gå ind i et tænkearbejde vedrørende den rimelige fordeling af den byrde, som vi vel er enige om opstår i tilfælde af sygdom, og vi kan vel også blive enige om, at byrden, ubehaget, ikke blot rammer den syge, men også arbejdsgiveren og andre medarbejdere.

Der er ikke tid til på 2 minutter at gøre rede for den absolutte sandhed om, hvordan fordelingen bør være mellem de tre parter, som jeg i det mindste mener må være med til at bære byrden, fordi jeg betragter alle tre parter, både det offentlige, arbejdsgiveren og lønmodtageren, som folk, man kan regne med, og som man tillægger en vis værdighed.

Til hr. Agerschou vil jeg sige, at naturligvis er sygdom noget, som i masser af tilfælde

rammer uforskyldt. Det sagde jeg også. Men det, jeg talte om, var, at man selv har ansvaret for den vurdering, man foretager, og vi kan vel ikke blive uenige om, at masser af sygedage ligger på grænsen. Man kan vælge at tage af sted, og man kan vælge at blive hjemme, og den værdighed at kunne vælge og drage konsekvensen af det valg, man foretager, synes jeg mennesker skal have lov til at have.

Til fru Elisabeth Bruun Olesen vil jeg sige, at det var da en interessant tankegang vedrørende erstatningsansvar, men så firkantet synes jeg heller ikke at jeg skar sagen ud.

Med hensyn til det helt kontante spørgsmål, hvad kristeligt folkeparti vil gøre, når vi har set undersøgelsen, vil jeg sige, at også til den tid vil problemstillingen være kompleks. Vi vil ikke udelukkende tage stilling efter et undersøgelsesresultat, som viser én side af sagen. Vi vil stadig væk tillade os at tage alle forhold i betragtning, også når vi skal vurdere et eventuelt kommende lovforslag.

(Kort bemærkning).

**Agerschou (SF):**

Jeg fatter mindre og mindre af, hvad kristeligt folkeparti egentlig mener vedrørende sygdom. Det, jeg hørte i kristeligt folkepartis første indlæg, var, at hvis man fjernede karensgdagen, så fjernede man også det økonomiske ansvar fra lønmodtagerne. Det er så én ting.

Det, der nu bliver sagt, er, at hvis man går hen og bliver syg, så er man selv ansvarlig for vurderingen af, om man er blevet syg. Sådan hørte jeg det, og jeg synes, det lyder som det skinbarlige sludder. Nu er vi vant til meget sludder i folketinget, men dette når alligevel højder, som jeg ikke synes vi normalt er vant til.

Jeg vil gerne spørge ordføreren for kristeligt folkeparti direkte: mener kristeligt folkeparti nu, at man er økonomisk uansvarlig, hvis man går hen og bliver syg?

(Kort bemærkning).

**Elisabeth Bruun Olesen (VS):**

Jeg vil godt spørge hr. Glønborg: hvornår er man selv skyld i sin sygdom? Og så vil jeg føje endnu et spørgsmål til: er det her kriste-